

Arrest

nr. 227 657 van 21 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 mei 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 15 januari 1997 in Isherskaya, waar u opgroeide samen met uw beide ouders en twee zussen E. (...) en A. (...). U ging tot en met de 5de klas naar school in Tsjetsjenië.

U had geen goede relatie met uw vader. Uw vader kwam regelmatig dronken thuis, sloeg uw moeder en zette uw moeder uit het huis. Op een zekere dag werd uw vader van thuis meegenomen door mensen van het leger. U verliet het huis samen met de broer van uw vader. U reisde naar uw grootouders in Terek, waar u enige tijd verbleef. In januari 2008 verliet u Tsjetsjenië. U reisde samen met uw moeder

en zussen naar Ingoesjetië. Vandaar gingen jullie met de trein tot aan Kiev waar jullie het vliegtuig naar Europa namen. Jullie kwamen aan in België in januari 2008.

Uw moeder E.A. (...) (CGVS 08/11169, O.V. 6.222.194) en uw zus E.A. (...) (CGVS 08/11168, O.V. 6.222.192) dienden voor de eerste maal een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 19 februari 2008. Zij ontvingen een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus op 23 december 2008. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 11 juni 2009 bij arresten met nrs. 28579 en 28580. Het beroep dat zij indienden bij de Raad van State (RVS) werd verworpen op 22 juli 2009.

In België ging u naar school, u vervulde het vierde jaar middelbaar onderwijs in de richting 'administratie en retail'. U wou uw middelbare opleiding afmaken via middenjury, maar kon dit niet gezien u geen geldige identiteitsdocumenten kon voorleggen.

Op 29 november 2018 dienden uw zus E. (...) en uw moeder E. (...) voor de tweede maal een verzoek in tot internationale bescherming. Uzelf diende op dezelfde dag een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Een paar maand voor uw interview op het CGVS kwam u te weten dat uw vader opnieuw was opgedoken. Hij zou in Tsjetsjenië wonen samen met een Russische vrouw.

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming verklaarde u te vrezen voor problemen in Tsjetsjenië in verband met uw religie. U zou de salafistische strekking aanhangen. U verklaarde eveneens te vrezen voor problemen met uw vader en voor problemen omwille van de moord die uw vader in het verleden beging. Voorts vertelde u dat u zelf een aanhanger was van de Tsjetsjeense Republiek Itsjkerië en dat het moeilijk was voor u om terug te keren naar Tsjetsjenië omdat u al elf jaar in België woonde.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw geboorteakte, een medische verzekering en een ander verzekeringsdocument uit Tsjetsjenië, uw oranje kaart en een usb stick met daarop verschillende filmpjes.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde bij terugkeer naar Tsjetsjenië te vrezen voor vervolging van de autoriteiten omwille van uw religieus profiel. U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië eveneens uw vader. Enerzijds vreest u bij terugkeer voor uw vader te moeten zorgen. Indien u dit zou weigeren vreest u door Kadyrov publiekelijk ten schande gezet te worden. Anderzijds vreest u ruzie met uw vader. U denkt dat hij zich op uw moeder zou wreken omdat zij Tsjetsjenië was ontvlucht zonder hem en hem op deze manier zijn kinderen had ontnomen. Verder vreest u problemen te krijgen omwille van een moord die uw vader in Tsjetsjenië zou hebben begaan. Tevens verklaarde u België niet te willen verlaten omdat u het gewoon was in België op te wonen en u hier verder zou willen studeren. U verklaarde evenmin naar elders in Rusland te kunnen terugkeren gezien u een voorstander was van de Tsjetsjeense Republiek Itsjkerië.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk kunt maken dat u omwille van uw religieus profiel vervolging zou dienen te vrezen van de Tsjetsjeense autoriteiten.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw kennis met betrekking tot het salafisme eerder vaag blijft en geen blijk geeft van diepgaande reflectie of oprechte overtuiging.

Zo blijkt u zelf beduidend weinig te hebben gelezen over het salafisme. U verklaarde enkel één boek te hebben gelezen, geschreven door Mohamad Nasrudin Al Albani. U nam nog een ander boek mee naar uw gehoor op het CGVS, geschreven door Abu Omar Sasitlinsky, maar verklaarde dat u nog in dit boek moest beginnen. Daarnaast had u slechts foldertjes van de moskee gelezen. Gevraagd of u nog andere boeken had gelezen met betrekking tot het salafisme, verklaarde u dat u ook in de Koran las. U zei echter dat u slechts de helft van de Koran had gelezen, gezien dit te moeilijk zou zijn om echt te begrijpen. Dit is zeer opmerkelijk. U verklaarde immers een volger van de "Ahla Sunna" te zijn, wat zou willen zeggen dat u zou willen leven zoals de profeet (CGVS p. 7). Richtlijnen waarnaar salafisten willen leven blijken daarenboven in de Koran en de Hadith te zijn geschreven. Bovendien is de Koran het belangrijkste boek binnen de Islam is, met name het aan de profeet Mohamed geopenbaarde woord van God. Er kan dan ook van u kunnen worden verwacht dat u de nodige moeite zou nemen om de Koran te lezen en u hierin te verdiepen. Het feit dat u verklaart dit niet te hebben gedaan is bijzonder opmerkelijk en weinig overtuigend voor iemand die beweert sinds 2,5 jaar een overtuigde salafist te zijn (CGVS p. 9-10).

Ook uw kennis van salafistische geleerden bleef op de vlakke. Zo kon u buiten de twee salafistische auteurs Mohamad Nasrudin Al Albani en Abu Omar Sasitlinsky, van wie u een boek bijhad tijdens uw gehoor op het CGVS, slechts na enig denken twee namen van salafistische geleerden noemen, nl. die van sheikh Mansour en van Mohamed Hablos. Gevraagd te vertellen wat u wist over Mohamed Hablos bleven uw verklaringen opnieuw vaag. U kon slechts vertellen dat deze heel beroemd is, veel vertelt en vaak aan het woord is. U verklaarde dat hij in Europa was, maar zou niet weten van welk land deze persoon afkomstig was (CGVS p. 9). Toch noemt u Mohamed Hablos een inspiratie. U verklaart dat u antwoorden op vragen in verband met hoe u zich moest gedragen vaak in de preken van Mohamed Hablos zocht (CGVS p. 10). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat deze Mohamed Hablos enorm radicaal is (CGVS p. 9-10) en dat zijn gedachtegoed niet in het minst in overeenstemming is met de door u aangehaalde waarden. Uit het gehoor dat u aflegde op de DVZ blijkt immers dat u inzit met de situatie voor vrouwen in Tsjetsjenië, die daar geen rechten zouden hebben (CGVS vragenlijst nr. 3.5), hetgeen eerder bevreemdend is voor een beweerde aanhanger van een islamitische strekking die niet bepaald bekend staat om zijn progressieve standpunten over vrouwenrechten, zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie. Deze elementen doen dan ook twijfelen of u wel degelijk op de hoogte bent van de leer die Mohamed Hablos predikt.

Ook op een aantal andere punten blijven uw verklaringen zeer vaag. Zo kende u geen namen van predikers uit uw eigen moskee, die u reeds sinds 3 jaar regelmatig bezoekt en waar u met het salafisme in aanraking zou zijn gekomen. U kon zich de naam van deze moskee evenmin herinneren. Pas na consultatie van Google Streetview slaagde u erin de naam van deze moskee te vertellen. U verklaarde verder dat u soms naar een vriend in Verviers gaat. Hier zouden twee salafistische moskeeën zijn, waarvan één Tsjetsjeense. Van deze moskeeën kent u de namen evenmin.

Geheel aan bovenstaande vaststellingen doet concluderen dat uw kennis met betrekking tot het salafisme eerder beperkt is. Dit is vreemd gezien u reeds 3 jaar geleden met het salafisme in aanraking kwam en uzelf reeds 2,5 jaar salafist zou noemen.

Verder verklaarde u dat uw dagelijks leven niet echt veranderd is sinds u zich salafist noemt. U verklaarde vriendelijker te zijn geworden, wilt een voorbeeld zijn voor anderen en zich zo gedragen dat anderen een goede indruk over de islam krijgen (CGVS p. 11). Aan uw klededrucht en uiterlijk bent u evenmin als salafist te identificeren. Zo droeg u ten tijde van uw gehoor op het CGVS moderne kledij en zou uw getrimde baard evenmin uit de toon vallen in Tsjetsjenië. U verklaarde tijdens uw gehoor op de DVZ dat u in Tsjetsjenië herkenbaar zou zijn als salafist omdat u niet mee zou vieren met Nieuwjaar en met verjaardagen (CGVS vragenlijst nr. 3.5), en omdat u uw voeten anders plaatst in de moskee (CGVS p. 7). In Tsjetsjenië zou daarenboven een cultuur heersen waarbij het wordt aangemoedigd om mensen te verklikken en er zouden camera's in de moskeeën hangen. Er dient echter opgemerkt te worden dat de zaken die u aanhaalt geen opvallend of schokkende elementen betreft die u onder de aandacht van de autoriteiten zou brengen.

In verband met uw sympathieën voor Itsjkerië dient opgemerkt te worden dat u deze mening nooit openbaar heeft gemaakt en hier enkel met vrienden over sprak. U was evenmin politiek geëngageerd, noch heeft u deelgenomen aan politieke acties (CGVS p. 13). U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u omwille van deze sympathieën bij terugkeer naar Tsjetsjenië problemen zou krijgen.

Verder verklaarde u bij terugkeer naar Tsjetsjenië ook te vrezen voor problemen met en omwille van uw vader.

U vertelde dat uw vader zelf problemen had in Tsjetsjenië omwille van een moord die hij had gedaan en dat het voor u - gezien u zijn zoon bent - slecht zou kunnen eindigen (CGVS p. 12). U verklaarde hier echter zelf niet zoveel van te weten en zou evenmin veel aan uw moeder hierover gevraagd hebben (CGVS p. 12). Het is echter zeer opmerkelijk, dat u - indien u werkelijk problemen vreest omwille van de problemen die uw vader in het verleden had of veroorzaakte – niet meer moeite zou hebben gedaan om zich hier over te informeren en dat u hier niet meer over zou kunnen vertellen. Tevens werd de eerste asielaanvraag van uw moeder en zus, waarbij zij reeds de problemen in verband met uw vader aanhaalde, ongeloofwaardig geacht en kan u dus niet aannemelijk maken dat u omwille van de problemen van uw vader in het verleden een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

U vertelde eveneens dat u vreesde voor uw vader te moeten zorgen en bij uw vader te moeten verblijven bij een terugkeer naar Tsjetsjenië (CGVS p. 6). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw vader ondertussen zou samenwonen met een Russische vrouw en dus uit niets kan afgeleid worden dat u voor hem zou moeten zorgen bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

Verder verklaarde u dat uw vader en moeder geen goede relatie hadden in Tsjetsjenië, dat uw moeder van uw vader was weg gelopen met jullie 'de kinderen', terwijl deze in Tsjetsjenië normaal gezien bij de man blijven. Gevraagd wat dit dan voor gevolgen voor u zou hebben verklaarde u dat u "het gezicht van uw vader zou breken". U verklaarde dat uw vader sowieso wraak zou nemen op uw moeder en u het dan voor haar zou opnemen (CGVS p. 12). Gevraagd of u zelf een vrees had met betrekking tot uw

vader verklaarde u dat het zou kunnen dat uw vader iets tegen u zou doen, in het geval u tegen hem zou ingaan (CGVS p. 12). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze veronderstellingen puur hypothetisch en speculatief zijn en uitgaan van het feit dat uw moeder bij terugkeer in Tsjetsjenië een probleem zou krijgen met uw vader, waarop u het voor haar zou opnemen. Dit zijn feiten die geenszins vaststaan. Het is verder zeer opmerkelijk dat, hoewel u vreesde problemen te krijgen met en omwille van uw vader, uw verklaringen in verband met uw vader uitermate vaag blijven. Zo zou u niet weten waar in Tsjetsjenië uw vader momenteel verblijft en zou u niet eens weten of uw vader in uw geboortedorp zou wonen of elders. U zou evenmin weten wanneer u precies het nieuws over de terugkomst van uw vader te weten kwam (CGVS p. 5). Indien u werkelijk een vrees met betrekking tot uw vader heeft, kan echter wel van u verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn waar uw vader zich bevindt en dat u zich het moment waarop u te horen kreeg dat uw vader weer was opgedoken zou kunnen herinneren.

Tot slot verklaarde u niet naar Tsjetsjenië te kunnen terugkeren gezien u reeds 11 jaar in België verblijft en u uw leven echt niet anders kan zien dan hier. U verklaarde dat het moeilijk zou zijn om terug te keren naar Tsjetsjenië omdat u de Belgische cultuur gewoon was. U verklaarde niet te bedoelen dat u uw eigen cultuur was vergeten, maar dat u het gewoon was om tussen mensen van België te wonen en dat het makkelijker zou zijn om in België verder te studeren gezien u hier naar school bent geweest (CGVS p. 12-13). U haalde tijdens uw gehoor op de DVZ eveneens aan dat u uw moedertaal niet ideaal kon spreken (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Niettemin er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, is dit motief onvoldoende zwaarwichtig om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Hieruit blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u uw kennis van de Russische en Tsjetsjeense taal onderhoudt door met familieleden en vrienden te spreken en het Tsjetsjeense nieuws mee op te volgen (CGVS p. 6). Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat uw integratie en uw verblijf in België ervoor zouden zorgen dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet zou lopen.

Wat betreft de opmerking van uw advocaat (CGVS p. 14) dat u een speciaal profiel heeft omwille van het feit dat u lange tijd in Europa heeft gewoond en hier bent opgegroeid, moet vooreerst worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS hieromtrent helemaal geen vrees aanhaalde.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat wat deze vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, blijkt dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt

op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststelling. Uw geboortekte, verzekeringsdocumenten uit Tsjetsjenië en oranje kaart uit België bevatten immers louter persoonlijke gegevens die in deze beslissing niet in twijfel worden gesteld. U legde nog een USB stick voor met daarop verschillende filmpjes. U verklaart dat er op deze filmpjes staat hoe mensen ten schande worden gezet voor heel het land door president Kadyrov indien ze hun mening uiten (CGVS p. 7, 13). Gevraagd hoe deze filmpjes te maken hebben met uw persoonlijke problemen verklaarde u dat u wou aantonen dat je ten schande kan gezet worden als je iets verkeerd doet of je mening uit en dat u ten schande gezet zou kunnen worden indien u zich afkeerde van uw vader en niet voor hem zou zorgen. Zoals reeds eerder werd beoordeeld zijn dit echter pure hypotheses die u niet concreet kunt maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Volgens verzoeker stelt het CGVS dat zijn verzoek niet-ontvankelijk is omdat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker betoogt:

"Hij stelt dat hij weldegelijk een aanhanger is van de Salafistische Islam en hierdoor problemen kan krijgen in Tsjetsjenië zelfs het vermoeden dat hij Salafist zou zijn is voldoende. Het CGVS heeft bovendien geen specifieke informatie aangebracht met betrekking tot de situatie van Salafisten in Tsjetsjenië.

De verzoeker verwijst in huidig verzoekschrift naar divers internationale rapporten die vrij beschikbaar zijn en waaruit blijkt dat hij met zijn religieus profiel weldegelijk een risico op vervolging loopt.

De bestreden beslissing dient te worden hervormd of minstens vernietigd gelet op het gebrek aan degelijk onderzoek."

Verzoeker stelt dat hij niet akkoord kan gaan met de bestreden motieven op basis waarvan besloten wordt dat zijn religieuze profiel ongeloofwaardig zou zijn.

Met betrekking tot de door hem aangehaalde boeken, doet hij gelden:

"De verzoeker leest boeken over zijn religie. Zo las hij een werk van Mohamad Nasrudin Al Albani een bekende geleerde in binnen de salafistische stroming (zie stuk 3). Hij koppelde het Salafisme los van het Wahhabisme en keurde het gebruik van geweld af. Hij predikte een ingetogen Salafisme zonder dit aan andere op te dringen: Al-Albani did not advocate violence, preferring quietism and obedience to established governments; while also being aware that these authorities do not represent the people of their country nor Muslims but the crusader powers." (zie stuk 3).

Deze houding is terug te vinden in de verklaringen van de verzoeker. Hij stelt dat hij door het Salafisme heeft geleerd om zijn agressie te beheersen en hoe met agressieve mensen om te gaan (CGVS p. 10).

De verzoeker had op het gehoor ook een boek bij van Abu Omar Sasitlinsky (ook gekend als Israil Akhmednabiev) waarin hij zou beginnen lezen. Sasitlinsky wordt ervan beschuldigd terrorisme in het Midden-Oosten te financieren. De heer Sasitlinsky ontkent deze beschuldigingen met klem. Het geldt dat hij verzameld gaat naar zijn stichting waarmee hij mensen in moslimlanden helpt. Dit blijkt uit een artikel van the Caucasian Knot van 17/12/2018 (zie stuk 4):

(...)

Enkele video's van Sasitlinsky staan op de lijst van materialen die in de Russische Federatie als extremistisch worden beschouwd (zie stuk 5). Iedere rechtbank in de Russische Federatie kan een werk op die lijst plaatsen. De houding van de autoriteiten is negatief te aanzien van hem.

Op het Instagram-profiel van Sasitlinsky wordt openlijk zijn liefdadigheidswerk getoond. Daarnaast wordt ook zijn boek gepromoot. Er wordt verder vermeld dat hij in Afrika 5000 waterputten heeft aangelegd en daarnaast 150 moskeeën heeft gebouwd (zie stuk 6).

Het is dat betrokken boek dat de verzoeker op het persoonlijk onderhoud bij zich had. Hij stelde dat hij dit boek niet zou mogen lezen zonder zich verdacht te maken. Hij vrees geviseerd te worden omwille van de boeken die hij leest. De verzoeker verklaarde over de twee boeken die hij bij had het volgende:

(...)

De verzoeker kocht de twee boeken in België van vrienden in Verviers die tevens Salafisten zijn. In Tsjetsjenië zou het bezit van deze boeken niet in goede aarde vallen."

Vervolgens gaat verzoeker in op de koran. Hij wijst op de verklaringen die hij hierover aflegde en geeft aan:

"Hij wenst dan ook te benadrukken dat de Koran een moeilijk boek is. Het is niet mogelijk om de Koran te doorgronden zonder enige toelichting. Het begrijpen van de Koran vergt meerdere jaren intensieve studie. Het kan de verzoeker redelijkerwijze niet verweten worden dat hij voorlopig slechts tot de helft van de Koran is geraakt."

Waar hem een gebrek aan kennis omtrent salafistische geleerden wordt verweten, verklaart verzoeker:

"De verzoeker vermeldt in zijn gehoor vier personen van Salafistische strekking die hij stelt te volgen: Mohamad Nasrudin Al-Albani, Abu Omar Sasitlinsky, Sheikh Mansour en Mohamed Hablos. Het CGVS toetst de waarden van de verzoeker echter alleen aan de preken van Mohamad Hablos en haalt de meest extreme voorbeelden aan. In het denkbeeld van het CGVS wordt geen ruimte gelaten voor enige nuance. Het administratief dossier bevat geen enkele informatie met betrekking tot Mohamad Nasrudin Al Albani, Sasitlinsky of Sheikh Mansour (Mansour As Salimi) noch bevat het dossier informatie over de onderdrukking van het Salafisme in Tsjetsjenië.

De verzoeker heeft niet vermeld tijdens het gehoor van het CGVS dat hij volledig eens is met alle stellingen van Hablos. Zoals hoger aangehaalde predikte Al-Albani een pacifistisch salafisme en Sasitlinsky help moslims in Afrika door moskeeën en waterputten te bouwen. Er is geen enkele ruimte voor nuance in het denkbeeld van het CGVS dat gevormd is op basis van een onvolledig en onzorgvuldig onderzoek."

Verzoeker vervolgt:

"Het CGVS gaat voorbij aan de volgende elementen die het religieus profiel van de verzoeker verder staven en aantonen dat hij weldegelijk leefregels heeft gebaseerd op zijn geloof.

Zo lichtte hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS proces van zijn bekering toe. Hij stelde van thuis uit niet echt religieus opgevoed te zijn. Zijn ouders zijn opgegroeid in de USSR waar religie verboden was. Hij stelde dat zijn ouders niet religieus waren volgens de Islam en er ook niet veel van afwisten. Ze deden wel het gebed en de vasten doch niet correct volgens de leer die verzoeker aanhangt (CGVS p. 7).

De verzoeker kwam in aanraking met het salafisme in de moskee in Mol genaamd At Taqwa waar hij naartoe begon te gaan. Het is een Marokaanse moskee gelegen in de Rozenberg straat. Op het moment van de redactie van het verzoekschrift is de betrokken moskee verhuist naar de Bergstraat 16 A te 2400 Mol. De verzoeker kwam bij deze moskee terecht door zijn vriend A. (...) die zich tot de Islam bekeerde en zich A. (...) begon te noemen.

Hij begon te merken dat de mensen sommige dingen anders deden dan dat hij thuis had gezien. Zo werd het gebed anders ingeleid (CGVS p. 8). De verzoeker verklaarde dat hij quasi elke vrijdag naar die moskee ging. Hij stelt dat Sheikh A. (...) uit Turnhout daar kwam spreken en preciseerde dat de imam's ofwel in het Arabisch ofwel in het Nederlands prediken afhankelijk van hun taalkennis.

De namen van deze imam's kent hij niet gelet op het feit dat hij nooit met hen rechtstreeks sprak (P- 8).

De verzoeker begon zich verder te verdiepen in boeken en in de Koran (zie supra).

De verzoeker vormde een mening en kan aanwijzen op welke punten hij met het in Tsjetsjenië heersende suffisme niet akkoord is. De verzoeker is een volger van de ahla sunna, hij doet enkel wat de Profeet deed en niets bijkomend of later is aangebracht. Het salafisme is de oudste stroming binnen de Islam. Het was voor hem dan ook een leerproces om de dingen te benoemen die anders waren in het suffisme (CGVS p. 10).

Vooreerst vernoemt hij de zikr. Dat is een rituele dans waarbij de deelnemers door gebed mediteren en hierdoor in trance raken. Dit is niet wat de profeet volgens heb deed (CGVS p. 8).

Daarnaast stelt de verzoeker dat de profeet niet naar muziek luisterde en dat de verzoeker bijgevolg niet. In zijn religieuze strekking is dat verboden. De Tsjetsjeense overheid laat het luisteren naar muziek wel toe (CGVS p. 8).

De verzoeker haalt verder aan dat salafisten en suffisten op een verschillende wijze bidden. Hij verschil zit vooreerst in de positie van de voeten, waarbij het verschil makkelijk zichtbaar wordt.

Daarnaast worden de suros ook anders gelezen. De moeder van de verzoeker zou verkeerd bidden volgens hem en hij verbeterde haar (CGVS p. 8).

De verzoeker is tot het besluit gekomen dat hij niet akkoord gaat met het suffisme omdat zij teveel van de oorspronkelijke leer veranderd hebben door er elementen in toe te voegen zoals de zikr en de aanpassing van het gebed. Het stelt echter hierover niet alle details te weten omdat hij het suffisme nooit bestudeerde en hiervoor ook niet lang gegoeg in Tsjetsjenië heeft gewoond.

Het blijft echter wel dat hij voor zichzelf heeft uitgemaakt welke stroming van de Islam hij wenst te volgen nadat hij het salafisme vergeleek met het traditionele sufisme.

De verzoeker dient echter geen teoloog te zijn om geloofwaardig te kunnen maken dat hij een salafist is."

Voorts gaat verzoeker in op de perceptie door de autoriteiten. Hij betoogt:

"De religieuze overtuiging is voor de verzoeker ook een manier om zich af te zetten van het politiek regime van Kadyrov.

De verzoeker preciseert dat als hij de religieuze regels opgelegd door de overheid niet zou volgen hij als wahabiet bestempeld zou worden.

Dit is een synoniem voor terrorisme in de Tsjetsjeense maatschappij."

Vervolgens citeert hij een aantal van zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. In dit kader stelt hij onder meer:

"De verzoeker hekelt duidelijk het feit dat de salafisten automatisch wahabieten en terroristen worden bestempeld door de overheid. Hij stelt dat terrorisme niet tot het suffisme behoort. De jongeren die het salafisme in Tsjetsjenië beleven worden hiervoor vervolgd.

(...)

Voor de verzoeker is het salafisme dan ook een vredevolle stroming waar het een grote zonde is om iemand pijn te doen of te vermoorden. De verzoeker stelde dat het salafisme hem vrede en innerlijke rust aanleerde:

(...)

De verzoeker is zich daarnaast wel zeer goed bewust van de perceptie van het regime van Kadyrov en de risico dat dit met zich meebrengt.

Omwille van zijn religieus profiel zal de verzoeker vervolgd worden als tegenstander. Hierbij kan hij ontvoerd, gemarteld of gedood worden. Daarnaast verwijst verzoeker naar een opkomende trend van publieke vernederingen die gelden als bestraffing.

Hij verklaarde daarnaast dat er in de Tsjetsjeense een zeer strikte controle is over de maatschappij.

Alles wordt in de gaten gehouden en bovendien heerst er een cultuur van verklikken die door de overheid aangemoedigd wordt.

Het CGVS stelt in echter in de bestreden beslissing dat de verzoeker niet zou opvallen in Tsjetsjenië.

Het CGVS minimaliseert het feit dat de verzoeker geen Nieuwjaar viert, dat hij om een andere manier bid en dat hij geen snor draagt maar wel een baard.

De verzoeker groeide bovendien op in Europa en spreekt goed Nederlands, gelet op het feit hij gehoor bij het CGVS in het Nederlands kon afleggen. Hij is dan ook niet volledig thuis in de Tsjetsjeense maatschappij en zal daardoor opvallen (CGVS p. 12-13).

Het kan niet redelijkerwijze van de verzoeker verwacht worden dat hij zijn religieuze overtuiging zijn hele leven verborgen houdt bij een terugkeer naar Tsjetsjenië. Hij zal hierbij uiterst waakzaam moeten blijven en over zijn schouder kijken voor de rest van zijn leven.

De verzoeker stelt echter dat hierdoor wel in het vizier van de autoriteiten zou komen. Het CGVS doet deze verklaringen als onbelangrijk zonder zich te steunen op specifieke informatie. Er wordt in het administratief dossier geen specifieke informatie aangebracht over de situatie en de vervolging van salafisten in Tsjetsjenië.

De verzoeker brengt deze informatie verder aan in het verzoekschrift en kan zijn verklaringen staven met relevante en recente COI informatie.

Het CGVS schendt de zorgvuldigheidsplicht.

Er kan niet redelijkerwijze van de verzoeker verwacht worden dat hij zijn religieuze overtuiging zijn hele leven verborgen houdt bij een terugkeer naar Tsjetsjenië. Hij zal hierbij uiterst waakzaam moeten blijven en over zijn schouder kijken voor de rest van zijn leven.

Het CGVS stelt zich onredelijk op."

Verzoeker verwijt het CGVS verder dat het slechts zeer beperkte informatie hanteerde over de mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië. Hij betoogt:

"Uit de COI Focus "Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie" d.d. 11/06/2018 kan een volgende algemene situatieschets worden afgeleid. Het is opvallend dat verschillende bronnen toegeven dat er zeer weinig objectieve en verifieerbare informatie te vinden is. Dit ligt vooral aan de sterke controle van het regime van Kadyrov over de Tsjetsjeense maatschappij.

De sterke controle van het regime leidt tot de volgende vaststellingen in verband met de situatie in Tsjetsjenië."

Vervolgens citeert verzoeker een aantal passages uit de informatie van verweerder omtrent de willekeur en gepleegde mensenrechtenschendingen door de ordediensten in Tsjetsjenië, onder meer ten aanzien van personen die gelinkt worden aan de rebellen.

Verder wijst hij erop dat uit de informatie van verweerder blijkt dat het nagenoeg onmogelijk is om een volledig beeld te krijgen van de situatie. Dit komt doordat de maatschappij sterk onder de controle van Kadyrov staat.

"Daarnaast bestaan er nagenoeg geen onafhankelijke bronnen en wordt er tussen de verschillende actoren een informatieoorlog gevoerd:

(...)

Er komt hierdoor zeer weinig informatie over de mensenrechtenschendingen naar buiten:

(...)

Het is duidelijk dat een het onmogelijk is om een volledige beeld te vormen van de precieze omstandigheden in Tsjetsjenië alsook de mensenrechtenschendingen.

Hierboven werd er ook uiteengezet dat er een grote mate van willekeur heerst en dat de ordediensten handelen in een klimaat van straffeloosheid. Het is belangrijk om met deze omstandigheden rekening te houden.

De controle van het regime van Kadyrov over de Tsjetsjeense Republiek is totaal waarbij er ook geen dissidentie wordt geduld noch op politiek noch op religieus vlak.

Het Commissariaat-generaal heeft geen volledig beeld van de situatie en moet uiterst zorgvuldig oordelen en rekening houden met alle persoonlijke omstandigheden van de asielaanvrager.

De verzoeker zal hieronder uiteenzetten waarom er in haar geval niet met alle persoonlijke omstandigheden is rekening gehouden."

Verzoeker gaat verder in op de vervolging van en het verbod op religieuze afwijking in Tsjetsjenië. Hij betoogt:

"De totalitaire visie van het bestuur wordt onderbouwd door drie componenten nl. Tsjetsjeens nationalisme, loyaliteit aan Putin en sufisme de officiële religie in Tsjetsjenië.

Het feit, dat deze zaken sterk vermengd zijn en noodzakelijk zijn om de politieke visie te onderbouwen en het beleid legitimeren, leidt ertoe dat een afwijkende religieuze visie rechtstreeks tegen het politiek establishment ingaat.

Er is dan ook een zeer sterke grip van het regime op het religieus leven. De verzoeker verwijst hiervoor naar een rapport van International Crisis Group uit 2015 (zie stuk 11):

(...)

Het zelfde rapport verduidelijkt verder dat het traditioneel sufisme door Kadyrov wordt misbruikt voor politieke doeleinden. Het volgen van de islam voorgeschreven door het regime staat dan ook gelijk aan de goedkeuring ervan. Het volgen van het salafisme wordt als dissidentie gezien. De jeugd, die het niet eens is met het beleid, is dan ook sterk aangesproken tot het salafisme.

Dissidenten worden op uiterlijke kenmerken aangesproken, waarbij er veel afhangt van willekeur en perceptie van de agent in kwestie.

De verzoeker heeft dit tijdens het gehoor bij het CGVS duidelijk verklaard. Indien de verzoeker zelfs geen 'echte salafist' zou zijn, dan wordt hij weldegelijk aangesproken indien hij salafist lijkt. Er is een zeer dunne lijn tussen hetgeen toegelaten en hetgeen dat verboden is:

(...)

Het regime van president Kadyrov heeft verder stappen ondernomen om te repressie van Salafisten door islamitische theologen te laten legitimeren. Tussen 25/08/2016-27/08/2016 vond er conferentie van Soennitische Theologen plaats met als doel om te bepalen wie de "echte" volgers van de sunna (leer van profeet Mohamed zijn). Het salafisme uit Saudië-Arabië werd omschreven als een gevaarlijke hedendaagse sekte en dus geen "echte" volgers van Mohamed. Deze stelling werd niet overal in goede aarde ontvangen De verzoeker legt een artikel van Radio Free Europe voor van 14/09/2016 dat stelt dat Kadyrov met deze conferentie zijn beleid legitimeert en verder straffeloos zijn tegenstanders kan verpletteren:

(...)

De mufti van de Tsjetsjeense republiek, Salakh Mezhiyev stelde op 24/04/2017 dat er geen andere vormen van de islam in Tsjetseense republiek getolereerd kunnen worden dan de het traditioneel sufisme. Hij verwijst daarna naar Kadyrov en het uitstekende werk dat hij leverde als beschermer van de Islam in Tsjetsjenië. Hierover bericht OC Media op 27/06/2017 (zie stuk 3):

(...)

De verzoeker verwijst verder naar het rapport van HRW, Like walkina on a minefield uit 2016 (zie stuk 12) dat stelt dat het regime zeer sterk tegen (vermeende)dissidentie optreedt zowel op religieus als op politiek vlak. Er werd hoger uiteengezet dat kritiek op de staatsgodsdienst tevens kritiek op het regime uitmaakt.

Politieke tegenstanders worden door Kadyrov ontvoerd, gemarteld, vermoord of krijgen een publieke, vernederende straf. salafistische moslims worden door het regime vereenzelvigd met de rebellen. Er is dan ook een netwerk aanwezig dat zeer nauw controleert hoe mensen bidden en hoe ze zich kleden:

(...)

De verklaringen van de verzoeker worden andermaal door internationale rapporten ondersteund. Het regime let weldegelijk op de details want uiterlijk is er niet zo een grote verschil tussen suffisten en salafisten.

Details in de kledij vallen op maar ook de manier van bidden.

De verzoeker heeft hoger in het verzoekschrift toegelicht dat de structuur van het bidden anders en bovendien is er ook een uiterlijk kenmerk nl. de positionering van de voeten. Bij het islamitisch gebed komen de voeten nadrukkelijk in beeld bij het vooroverbuigen.

Het rapport belicht verder gevallen van personen die omwille van hun dissidente opinie of activiteiten ontvoerd, gemarteld, vermoord of publiek werden vernederd. De verzoeker vreest dat hem hetzelfde zal overkomen.

De verzoeker verwijst tenslotte naar het recente EASO rapport COI information report Russian Federation: The situation for Chechens in Russia van augustus 2018 (zie stuk 4) waaruit blijkt dat dissidenten nog steeds hard worden aangepakt en de controle van Kadyrov nog steeds zeer sterk is. Dit heeft ook een invloed op gewone burgers zonder hoog profiel. Zelfs gematigde kritiek kan een privépersoon in het vizier van de overheid plaatsen :

(...)

Het rapport bevestigt ook het feit dat mensen zich onder dwang moeten excuseren voor hun "wangedrag", dissidente mening of klacht tegen de overheid:

(...)

Deze straf maakt een onmenselijke en vernederende behandeling uit.

De verzoeker merkt op dat de overheid in Tsjetsjenië gebruik maakt van collectieve straffen waardoor zijn familie ook problemen kan krijgen omwille van zijn afwijkende geloofsovertuiging.

Het CGVS gaat te licht over de door de verzoeker aangehaald profiel en brengt geen specifieke informatie aan met betrekking tot de repressie van salafisten door de overheid.

Het CGVS tracht verder de geloofwaardigheid van het profiel van de verzoeker onderuit te halen doch verliest hierbij uit het oog dat de Tsjetsjeense autoriteiten zich zeer sterk focussen op details bij het opsporen van dissidenten. Dit is dan ook mogelijk door de zeer sterke greep van de overheid op de samenleving."

Verzoeker concludeert:

"De verzoeker heeft een geloofsovertuiging die afwijkt van het traditioneel suffisme dat door de overheid naar voren wordt geschoven als het ware geloof. Hierdoor gaat verzoeker dan ook lijnrecht in tegen de overheid. Zijn afwijkende religieuze overtuiging wordt als politieke dissidentie gezien.

De verzoeker heeft een strikte geloofsovertuiging doch beleeft deze op een vredevolle manier. Het salafisme wordt in Tsjetsjenië echter vereenzelvigd met het wahhabisme en islamitisch terrorisme.

Terwijl de verzoeker ervan overtuigd is dat er in zijn godsdienst geen plaats is voor geweld, zal hij door de Tsjetsjeense overheid als terrorist worden beschouwd.

Dit is dan ook een gemakkelijk manier voor de overheid om tegenstanders uit te schakelen, onder het mom van de bestrijding van terrorisme worden de mensenrechten overboord gegooid.

De verzoeker heeft een religieuze overtuiging en er kan niet van hem worden verwacht dat hij dit bij een terugkeer naar Tsjetsjenië zijn hele leven verborgen moet houden.

Het CGVS stelt dat een persoon geen vervolgingsvrees omwille van het louteren feit dat hij lang in Europa verbleef en een uitgeprocedeerde asielzoeker is.

Hoewel de verzoeker het daar niet mee eens is, heeft hij bovendien ook een persoonlijk element dat een moeilijkheid kan vormen bij terugkeer. Het betreft niet louter een uitgeprocedeerde asielzoeker met een lang verblijf in Europa, maar wel een persoonlijk die lijnrecht ingaat tegen de heersende waarden van het regime.

Er is weldegelijk een vrees voor vervolging omwille van zijn religieuze overtuiging. waardoor de verzoeker de vluchtelingenstatus kan worden toegekend.

Minstens dient de beslissing vernietigd te worden. Het CGVS bracht immers onvoldoende specifieke informatie aan met betrekking tot de vervolging van salafisten in Tsjetsjenië."

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de weigeringsbeslissingen die zijn moeder en zijn zus in 2008 ontvingen (bijlage 2), algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-11).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker ten onrechte voorhoudt dat zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk zou zijn verklaard omdat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. De bestreden beslissing heeft namelijk betrekking op verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en behelst een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3. Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar zijn land en regio van herkomst omwille van een aantal redenen. Als voornaamste reden, schuift hij daarbij in het verzoekschrift zijn religieuze profiel naar voren. Hoewel hij niet echt religieus zou zijn opgevoed, het soefisme in zijn regio van herkomst de overheersende religie is en hij er blijkens zijn eigen gezegden als salafist problemen riskeert, gaf hij aan zich sedert een aantal jaren geleden te hebben bekeerd tot het salafisme.

Van verzoeker, als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, mag daarbij verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

In dit kader was het vooreerst geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij een duidelijk zicht zou kunnen geven op zijn bekeringsproces en daarbij op spontane en doorleefde wijze zou kunnen vertellen wat hem voor het salafisme deed kiezen. Verzoeker bleek hiertoe echter niet in staat.

Vooreerst valt het op dat verzoeker niet kon aangeven welke waarden hij van thuis meekreeg en in welke mate zijn nieuwe religieuze overtuigingen hiervan zouden afwijken. Nochtans mocht van hem worden verwacht dat hij, gelet op zijn verklaring dat hij niet echt religieus werd opgevoed, dat zijn vader niet echt religieus was maar dat zijn moeder hem wel waarden aanleerde, hierover nadere duiding zou kunnen verschaffen. Wanneer verzoeker hiernaar expliciet werd gevraagd, kwam hij echter niet verder dan te stellen dat zij hem leerde hoe te bidden maar dat dit niet echt juist was. Gevraagd om dit uit te leggen, verviel verzoeker in de bijzonder vage en algemene woorden dat er mensen zijn die verschillend bidden, had hij het daarbij over voeten en de sutras die je moet lezen en stelde hij dat hij zijn moeder aangaf dat het “anders” moest en dat hij, hoewel zijn moeder het nu wel “juist” probeert te doen, nog dingen merkt die niet correct zijn (*ibid.*, p.7).

Wanneer verzoeker uitgebreid over zijn bekeringsproces werd ondervraagd, kwam hij voorts in wezen niet verder dan erop te wijzen dat hij de wijze waarop de ‘zikr’ in Tsjesjenië werd gedaan afkeurde. Hoewel hij initieel aangaf wel aan het salafisme te hebben getwijfeld en aangaf dat deze twijfels slechts verdwenen nadat hij hierover meer begon te weten, kon verzoeker dit vervolgens bovendien niet duiden. Opnieuw vergenoegde hij zich ertoe te stellen dat hij zich afvroeg waarom de soefisten wel ‘zikr’ deden en de salafisten niet. Gevraagd of er nog andere zaken waren waarover hij twijfelde, stelde hij: “Op dit moment niet”. Wel gaf hij nog aan dat salafisten vaak met agressie worden geassocieerd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10).

Ook wanneer verzoeker werd ondervraagd over de verschillen tussen het salafisme en het soefisme, de in zijn regio gangbare godsdienst, alsmede over de reden(en) waarom hij ervoor koos het soefisme af te vallen, bleek hij niet in staat hierover gedegen verklaringen af te leggen. Gevraagd waarom hij het soefisme niet meer volgde, kwam hij namelijk andermaal niet verder dan aan te geven dat hij de ‘zikr’ belachelijk vond en vervolgde hij op bijzonder algemene wijze: “Omdat ik niet echt akkoord mee ga dat zij geloven, omdat ze dingen veranderd hebben. Er zijn eigenlijk nog meer dingen die soefisme erbij doen dat wij niet doen, ik heb niet echt soefisme gestudeerd, ik was vooral bezig met salafisme, behalve “zikr” zijn er nog verschillende dingen die in TSJ bij soefisme wordt gedaan. Ik ga die dingen niet echt

akkoord, ik heb niet echt bestudeerd, en daarom weet ik het niet, ik was meer bezig met salafisme". Vervolgens uitdrukkelijk gevraagd welke de andere dingen zijn waarmee hij niet akkoord gaat bij het soefisme, stelde verzoeker: *"er zijn wel andere dingen maar ik ken ze niet, ik heb soefisme niet echt gestudeerd, en ik heb niet zolang in TSJ gewoond dat ik weet wat ze anders doen"* (*ibid.*, p.11).

Het spreekt voor zich dat dergelijke verklaringen geenszins getuigen van een oprechte en diepgewortelde geloofsovertuiging. Het was, te meer nu hij voorhoudt hierdoor vervolging te vrezen, geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij zou kunnen duiden waarom hij zich afkeerde van de bij hem thuis en in zijn regio gangbare religieuze traditie en waarin de verschillen tussen deze religie en zijn nieuwe geloof schuilen.

Eveneens mocht van verzoeker worden verwacht dat hij spontaan en met de nodige precisie zou kunnen aangeven sedert wanneer hij zichzelf als salafist beschouwt. Ook hier bleef hij echter in gebreke. Meermaals trachtte hij de gestelde vragen te ontwijken. Wanneer werd gevraagd sedert wanneer hij zich salafist noemde, antwoordde hij: *"Vanaf moment dat je dat wilt..."*. Nogmaals dezelfde vraag gesteld, gaf hij aan: *"Als ik waarheid van salafisme aanvaard"*. Opnieuw gevraagd dit in de tijd te situeren, verklaarde verzoeker: *"Eigenlijk heb ik dat al heel snel kunnen beseffen, maar niet echt een tijdsperiode maar gewoon na een tijdje"*. Andermaal werd aan verzoeker gevraagd dit nader in de tijd te situeren. Daarbij antwoordde hij volledig naast de kwestie en verstrekke hij geen verdere precisering. Slechts nadat werd gevraagd of hij dan al drie jaar salafist was, gaf hij uiteindelijk aan: *"2,5 zou ik zeggen"* (*ibid.*, p.10-11).

Verzoeker legde bovendien vage, niet-doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen af over de manier waarop hij in aanraking zou zijn gekomen met het salafisme. Hij beweerde immers voor het eerst met deze strekking binnen de islam in aanraking te zijn gekomen in een moskee in Mol. Deze moskee zou hij bovendien gedurende drie jaren bijna iedere vrijdag hebben bezocht. Desalniettemin bleek verzoeker de naam van deze moskee niet te kennen. Hij wist initieel niet eens of deze moskee wel een naam had. Ook het adres kon hij niet verstrekken. Slechts na consultatie van Google Maps Streetview, kon verzoeker de naam van de moskee geven. De namen van de imams van deze moskee, bleek verzoeker evenmin te kunnen geven. Bovendien gaf verzoeker aan dat de diensten wanneer de imam geen Nederlands kent geschieden in het Arabisch. Slechts onlangs zou er een imam zijn bijgekomen die Nederlands spreekt. Ook dit is bevreemdend gezien verzoeker geen Arabisch verstaat (*ibid.*, p.8-9).

Bovendien gaf verzoeker aan dat hij, benevens naar zijn eigen moskee, met een vriend in Verviers naar de moskee ging. Hij preciseerde dat aldaar twee salafistische moskeeën zijn. Hun adres en hun naam moest hij vervolgens echter schuldig blijven (*ibid.*, p.9).

Verzoeker gaf daarnaast aan dat hij begon te studeren, het interessant vond en salafist werd en dat hij in contact kwam met het salafisme door boeken te lezen (*ibid.*, p.7-8). Desalniettemin bleek zijn kennis ook op dit vlak bijzonder ondermaats en bleek hij nauwelijks iets over het salafisme te hebben gelezen. Te dezen wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Zo blijkt u zelf beduidend weinig te hebben gelezen over het salafisme. U verklaarde enkel één boek te hebben gelezen, geschreven door Mohamad Nasrudin Al Albani. U nam nog een ander boek mee naar uw gehoor op het CGVS, geschreven door Abu Omar Sasitlinsky, maar verklaarde dat u nog in dit boek moest beginnen. Daarnaast had u slechts foldertjes van de moskee gelezen. Gevraagd of u nog andere boeken had gelezen met betrekking tot het salafisme, verklaarde u dat u ook in de Koran las. U zei echter dat u slechts de helft van de Koran had gelezen, gezien dit te moeilijk zou zijn om echt te begrijpen. Dit is zeer opmerkelijk. U verklaarde immers een volger van de "Ahla Sunna" te zijn, wat zou willen zeggen dat u zou willen leven zoals de profeet (CGVS p. 7). Richtlijnen waarnaar salafisten willen leven blijken daarenboven in de Koran en de Hadith te zijn geschreven. Bovendien is de Koran het belangrijkste boek binnen de Islam is, met name het aan de profeet Mohamed geopenbaarde woord van God. Er kan dan ook van u kunnen worden verwacht dat u de nodige moeite zou nemen om de Koran te lezen en u hierin te verdiepen. Het feit dat u verklaart dit niet te hebben gedaan is bijzonder opmerkelijk en weinig overtuigend voor iemand die beweert sinds 2,5 jaar een overtuigde salafist te zijn (CGVS p. 9-10)."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hoe hij met zijn uitleg en informatie over de auteurs van de twee voormelde boeken afbreuk zou kunnen doen aan de terechte vaststelling dat hij slechts één van deze twee boeken en slechts één boek specifiek met betrekking tot het salafisme bleek te hebben gelezen, kan niet worden ingezien. Verder treedt de Raad verweerder bij waar deze oordeelt dat het, in acht genomen dat verzoeker aangaf zich bewust tot het salafisme te hebben bekeerd en reeds jarenlang deze strekking aan te hangen, geenszins onredelijk was om omwille van de voormelde redenen te verwachten dat hij zich meer in de Koran zou hebben verdiept.

De voormelde vaststellingen klemmen nog des te meer daar verzoeker slechts ten aanzien van één van de twee boeken die hij bijhad bij het CGVS, nochtans de enige boeken die hij met betrekking tot het salafisme bezat, kon aangeven of deze in zijn land en regio verboden waren. Betreffende het boek van Mohamad Nasirudin Al Albani, *nota bene* het enige boek dat hij wel zou hebben gelezen, wist hij dit niet (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9). Hoewel verzoeker vervolgens beweerde dat er in zijn land veel boeken en auteurs verboden zijn, kon hij daarenboven niet één ander voorbeeld van dergelijke verboden lectuur of auteurs verstrekken (*ibid.*, p.9).

Verder vertoonde verzoeker een gebrekkige kennis omtrent salafistische geleerden. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook uw kennis van salafistische geleerden bleef op de vlakke. Zo kon u buiten de twee salafistische auteurs Mohamad Nasirudin Al Albani en Abu Omar Sasitlinsky, van wie u een boek bijhad tijdens uw gehoor op het CGVS, slechts na enig denken twee namen van salafistische geleerden noemen, nl. die van sheikh Mansour en van Mohamed Hablos. Gevraagd te vertellen wat u wist over Mohamed Hablos bleven uw verklaringen opnieuw vaag. U kon slechts vertellen dat deze heel beroemd is, veel vertelt en vaak aan het woord is. U verklaarde dat hij in Europa was, maar zou niet weten van welk land deze persoon afkomstig was (CGVS p. 9). Toch noemt u Mohamed Hablos een inspiratie. U verklaart dat u antwoorden op vragen in verband met hoe u zich moest gedragen vaak in de preken van Mohamed Hablos zocht (CGVS p. 10). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat deze Mohamed Hablos enorm radicaal is (CGVS p. 9-10) en dat zijn gedachtegoed niet in het minst in overeenstemming is met de door u aangehaalde waarden. Uit het gehoor dat u aflegde op de DVZ blijkt immers dat u inzit met de situatie voor vrouwen in Tsjetsjenië, die daar geen rechten zouden hebben (CGVS vragenlijst nr. 3.5), hetgeen eerder bevreemdend is voor een beweerde aanhanger van een islamitische strekking die niet bepaald bekend staat om zijn progressieve standpunten over vrouwenrechten, zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie. Deze elementen doen dan ook twifelen of u wel degelijk op de hoogte bent van de leer die Mohamed Hablos predikt.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Ten onrechte tracht hij zijn eerdere verklaringen over de invloed van Mohamed Hablos op zijn denken te minimaliseren en de aandacht van deze verklaringen weg te leiden middels een verwijzing naar de drie andere door hem vernoemde personen. Uit zijn voormelde verklaringen blijkt genoegzaam dat hij Mohamed Hablos omschreef als een inspiratie en dat hij aangaf dat hij het antwoord op de vragen die hij zich stelde in het leven *“altijd meestal”* vindt bij Mohamed Hablos (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10). Nochtans blijken de leerstellingen van Mohamed Hablos, zoals duidelijk kan worden afgeleid uit de informatie in de map ‘landeninformatie’, in strijd te zijn met de door verzoeker aangehaalde waarden. Voormeld prediker is bijzonder radicaal en roept openlijk op tot het plegen van daden van geweld en terrorisme. Verzoeker bleek hiervan niet op de hoogte. Tekenend in dit kader is zijn verklaring: *“je kan op YouTube heel veel vinden over hem en als je luistert naar wat hij zegt kan je te weten komen dat salafisme niets met terrorisme heeft te maken”* (*ibid.*, p.9).

Verzoeker kon daarenboven geheel niet duiden op welke wijze zijn nieuwe religie zijn leven zou hebben beïnvloed. Wanneer hiernaar werd gevraagd, beperkte hij zich ertoe vaagweg aan te geven dat hij vriendelijker was en een voorbeeld probeerde te zijn. Nogmaals gevraagd, gezien hij specifiek aangaf salafist te zijn, hoe zich dat uitte in zijn dagelijkse leven, bleef verzoeker initieel stil. Vervolgens stelde hij dat zijn dagelijkse leven hetzelfde was gebleven, herhaalde hij dat hij wat vriendelijker was geworden en wees hij erop dat het soeffisme en het salafisme eigenlijk zo verschillend niet zijn (*ibid.*, p.11).

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde bekering tot het salafisme. Dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst als salafist zou worden aanzien, omwille daarvan als religieuze, dan wel politieke, dissident zou worden beschouwd en daardoor problemen zou riskeren, kan dan ook niet worden aangenomen.

Verzoeker haalde daarnaast aan dat hij sympathieën zou hebben voor Itsjkerië. Hierover wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

“In verband met uw sympathieën voor Itsjkerië dient opgemerkt te worden dat u deze mening nooit openbaar heeft gemaakt en hier enkel met vrienden over sprak. U was evenmin politiek geëngageerd, noch heeft u deelgenomen aan politieke acties (CGVS p. 13). U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u omwille van deze sympathieën bij terugkeer naar Tsjetsjenië problemen zou krijgen.”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens geheel ongemoeid waar omtrent de problemen die hij stelde te vrezen ten gevolge van zijn band met zijn vader gemotiveerd wordt:

“Verder verklaarde u bij terugkeer naar Tsjetsjenië ook te vrezen voor problemen met en omwille van uw vader.

U vertelde dat uw vader zelf problemen had in Tsjetsjenië omwille van een moord die hij had gedaan en dat het voor u - gezien u zijn zoon bent - slecht zou kunnen eindigen (CGVS p. 12). U verklaarde hier echter zelf niet zoveel van te weten en zou evenmin veel aan uw moeder hierover gevraagd hebben (CGVS p. 12). Het is echter zeer opmerkelijk, dat u - indien u werkelijk problemen vreest omwille van de problemen die uw vader in het verleden had of veroorzaakte – niet meer moeite zou hebben gedaan om zich hier over te informeren en dat u hier niet meer over zou kunnen vertellen. Tevens werd de eerste asielaanvraag van uw moeder en zus, waarbij zij reeds de problemen in verband met uw vader aanhaalde, ongeloofwaardig geacht en kan u dus niet aannemelijk maken dat u omwille van de problemen van uw vader in het verleden een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

U vertelde eveneens dat u vreesde voor uw vader te moeten zorgen en bij uw vader te moeten verblijven bij een terugkeer naar Tsjetsjenië (CGVS p. 6). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw vader ondertussen zou samenwonen met een Russische vrouw en dus uit niets kan afgeleid worden dat u voor hem zou moeten zorgen bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

Verder verklaarde u dat uw vader en moeder geen goede relatie hadden in Tsjetsjenië, dat uw moeder van uw vader was weg gelopen met jullie ‘de kinderen’, terwijl deze in Tsjetsjenië normaal gezien bij de man blijven. Gevraagd wat dit dan voor gevolgen voor u zou hebben verklaarde u dat u “het gezicht van uw vader zou breken”. U verklaarde dat uw vader sowieso wraak zou nemen op uw moeder en u het dan voor haar zou opnemen (CGVS p. 12). Gevraagd of u zelf een vrees had met betrekking tot uw vader verklaarde u dat het zou kunnen dat uw vader iets tegen u zou doen, in het geval u tegen hem zou ingaan (CGVS p. 12). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze veronderstellingen puur hypothetisch en speculatief zijn en uitgaan van het feit dat uw moeder bij terugkeer in Tsjetsjenië een probleem zou krijgen met uw vader, waarop u het voor haar zou opnemen. Dit zijn feiten die geenszins vaststaan. Het is verder zeer opmerkelijk dat, hoewel u vreesde problemen te krijgen met en omwille van uw vader, uw verklaringen in verband met uw vader uitermate vaag blijven. Zo zou u niet weten waar in Tsjetsjenië uw vader momenteel verblijft en zou u niet eens weten of uw vader in uw geboortedorp zou wonen of elders. U zou evenmin weten wanneer u precies het nieuws over de terugkomst van uw vader te weten kwam (CGVS p. 5). Indien u werkelijk een vrees met betrekking tot uw vader heeft, kan echter wel van u verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn waar uw vader zich bevindt en dat u zich het moment waarop u te horen kreeg dat uw vader weer was opgedoken zou kunnen herinneren.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Verzoeker herhaalt in het onderhavige verzoekschrift daarnaast dat hij reeds lang in Europa verblijft, goed Nederlands spreekt, zich niet volledig thuis zou voelen in Tsjetsjenië en daardoor zou opvallen bij een terugkeer. Met de loutere herhaling van deze elementen, doet verzoeker echter geheel geen afbreuk aan de veelheid aan pertinente en terecht motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing en die luiden als volgt:

“Tot slot verklaarde u niet naar Tsjetsjenië te kunnen terugkeren gezien u reeds 11 jaar in België verblijft en u uw leven echt niet anders kan zien dan hier. U verklaarde dat het moeilijk zou zijn om terug te keren naar Tsjetsjenië omdat u de Belgische cultuur gewoon was. U verklaarde niet te bedoelen dat u uw eigen cultuur was vergeten, maar dat u het gewoon was om tussen mensen van België te wonen en dat het makkelijker zou zijn om in België verder te studeren gezien u hier naar school bent geweest (CGVS p. 12-13). U haalde tijdens uw gehoor op de DVZ eveneens aan dat u uw moedertaal niet ideaal kon spreken (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Niettemin er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, is dit motief onvoldoende zwaarwichtig om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Hieruit blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u uw kennis van de Russische en Tsjetsjeense taal onderhoudt door met familieleden en vrienden te spreken en het Tsjetsjeense nieuws mee op te volgen (CGVS p. 6). Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat uw integratie en uw verblijf in België ervoor zouden zorgen dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet zou lopen.

Wat betreft de opmerking van uw advocaat (CGVS p. 14) dat u een speciaal profiel heeft omwille van het feit dat u lange tijd in Europa heeft gewoond en hier bent opgegroeid, moet vooreerst worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS hieromtrent helemaal geen vrees aanhaalde.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat wat deze vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel hebt aangevraagd of om andere redenen in het buitenland hebt verbleven, uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, blijkt dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan uw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen."

Gezien verzoeker ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aanvoert, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Gelet op de hetgeen voorafgaat, is de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde en in het verzoekschrift geciteerde informatie voor het overige niet dienstig. Deze informatie is namelijk van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen op grond waarvan hij in aanmerking stelt te komen voor de toekenning van de

vluchtelingenstatus, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Gelet op deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder terecht gemotiveerd:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Verzoeker laat deze motieven geheel ongemoeid en brengt geen informatie bij die zou kunnen leiden tot een ander oordeel. Bijgevolg toont hij niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT